

och fastlandet, som också är av stor betydelse för ett rationellt tillvaratagande av råvarutillgångar för industriell verksamhet.

Vägförvaltningen i Västerbotten anser att 400 broar i länet är i sådant skick att de måste bytas ut, och därtill kommer behovet av nya broar.

Även i Västernorrland har viktiga väg- och broarbeten fått anstå orimligt lång tid på grund av medelsbrist. Detta gäller bl. a. två broar på Docksta—Risnäs-vägen. I Västernorrlands län finns, bland en mängd andra vägföretag som väntar på sin lösning, ett — nämligen slutetappen på vägen Hoting—Sund—Hocksö—Bodum — som stakades första gången 1901, andra gången 1918 och påbörjades 1931, men som fortfarande inte är färdig trots att det bara gäller en väglängd på 50 km.

För att göra det möjligt att åtminstone något bättre än hittills tillgodose Norrlands stora behov av vägar och broar, anser vi att anslagen till dessa ändamål bör tagas upp minst till den summa som föreslagits av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

Under hänvisning till vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att till väghållningen m. m.
(punkt 10 under sjätte huvudtiteln) anvisa 684 800 000 kronor.

Stockholm i januari 1954.

Helmer Holmberg.

H. Hagberg.

Nr 91.

Av fru Nilsson m. fl., om anläggande av järnväg Ljusdal—Sveg.

(Lika lydande med motion i Första kammaren, nr 60.)

Stockholm i januari 1954.

Gerda Nilsson.

H. Hagberg.

Helmer Holmberg.